

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α. ΠΙΕΡΡΗΣ

ΚΥΚΛΟΣ ΚΕ΄
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2011 - 2012

ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

Φυσική Ιστορία του Ανθρώπου

Η

*Ανθρώπινη Φύση και Ανέλιξη
(από τις Δυναμερές Πρωταρχές
μέχρι την Ακμή της Τελειότητας)*

Το 20^ο τακτικό Σεμινάριο του φετινού ΚΕ' Κύκλου θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 10 Μαΐου του Σωτήριου και Αναγεννητικού έτους 2012 της Δημιουργικής Καταστροφής, στις 8.30 το βράδυ. Είναι το τρίτο του Δ' και τελευταίου μέρους του Κύκλου της Ανθρωπογονίας.

Στην προηγούμενη συνάντησή μας συζητήσαμε δια μακρών την σημασία των εκλογών της 6^{ης} Μαΐου εν όψει και των δύο σχετικών κειμένων εργασίας που σας ειχα στείλει. Έτσι αυτήν την Πέμπτη θα αναλύσουμε και τα δύο θέματα που ακολουθούν, δεδομένου μάλιστα ότι ειδικά και στενά συνδέονται, αφού η Κρίση του Λόγου συναρτάται προς την ανάδυσή του από το πνεύμα του Μυστηρίου και την Συμβολική σκέψη.

Διττός λοιπόν θα είναι ο τίτλος του Σεμιναρίου :

Η Κρίση του Λόγου:

η Γένεση της Φιλοσοφίας και της Τραγωδίας.

Και:

Το Μεταίχμιο: Μεταξύ Συμβόλου και Έννοιας.

(Φερεκύδης και η «Μεικτή» Θεολογία).

Μπορείτε να συμβουλευθείτε επ' αυτών το κείμενο που σας έχω στείλει για το 17^ο Σεμινάριο του τρέχοντος Κύκλου (5 Απριλίου).

ΘΡΙΑΜΒΟΣ!

Η Ανυπέρβλητη Φρόνηση των Μεγάλων Αριθμών.

Το Καθεστώς της Ντροπής και της Υποτέλειας, ποδηγετούμενο στα πάντα από τους Ευρωπαϊστές Κυρίους του, διενήργησε τις Εκλογές της Απάτης. Η σκέψη του ήταν ότι θα εξαπατήσει την Κοινωνία. Η απάτη μεθοδεύτηκε σε τρία επίπεδα.

Πρώτον και κυριότατα, στο να τεθούν λάθος ερωτήσεις.

Δεύτερον στο να τρομοκρατηθεί η κοινωνία με εκβιαστικά ανύπαρκτα διλήμματα.

Και τρίτον διττά, αφενός στο να επιστρατευτεί όλος ο μηχανισμός της επίσημης προπαγάνδας μέσω των εξωνημένων ΜΜΕ, και αφετέρου στο να επιστρατευθεί το παρακράτος της νοθείας με ορδές διπλοεγγεγραμμένων οργάνων.

Αλλά ο κυρίαρχος Λαός έδωσε στο Καθεστώς της Φαυλοκρατίας τη δέουσα απάντηση: το ξεπάστρεψε οδηγώντας το σε αδιέξοδο.

Ακένωτα μεγάλη η σοφία των Μεγάλων Αριθμών! Το καταληπτικό Ένστικτο συναντάται και συμπίπτει με την υπέρτατη Σοφία του Νου.

Να η μαθηματική μεγαλοπρέπεια της Λαϊκής Απάντησης.

Ετέθη από το Καθεστώς προς επιλογή μια διάζευξη προτάσεων (υπό μορφή κομμάτων, κομματιδίων και συσπειρώσεων), καμία εκ των οποίων δεν οριοθετούσε ολοσχερή πραγματιστική λύση του Γόρδιου Δεσμού στον οποίο το Καθεστώς έχει εμπλέξει τη χώρα. Απουσίαζε παντελώς αποτελεσματική συνολική στρατηγική αναγέννησης, χωρίς την οποία οποιαδήποτε μερική πολιτική, ακόμη και σε σωστή κατεύθυνση, αναγκαστικά θα αποτύχει. Και ετέθη η διάζευξη ατελών επιλογών προς Κρίση του Λαού.

Και ο Λαός έκρινε. Και δικαία η Κρίσις Αυτού.

Πριν αναλύσω την Κυρίαρχη Αποστομωτική Απάντηση στα ψευδοερωτήματα, να έχουμε μπροστά μας τα τελικά εκλογικά αποτελέσματα. Και για να καταλάβουμε το νόημά τους πρέπει να τα δούμε στη σωστή τους βάση. Η ορθολογική βάση είναι το ποσοστό που κάθε κόμμα πήρε σε σχέση προς το σύνολο του εκλογικού σώματος, προς τον συνολικό αριθμό των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων-πολιτών. Χρειάζεται επομένως να αναγάγουμε τα ποσοστά που έλαβαν τα κόμματα ως προς το σύνολο των ψήφων, σε ποσοστά επί του συνολικού εκλογικού σώματος, επί του Λαού των πολιτών στο σύνολό του. Προκύπτει έτσι ο ακόλουθος πίνακας:

Αποχή 34,90%

	Ποσοστά επί των εγγεγραμμένων (αναγωγή)	Ποσοστά επί των ψήφων
Άκυρα, Λευκά	1,54%	2,36%
Άρνηση ψήφου	36,44%	--
Ψήφος σε κόμματα που έμειναν εκτός Βουλής	12,56%	19,03%

Ν.Δ.	12,27%	18,85%
ΣΥΡΙΖΑ	10,90%	16,78%
ΠΑΣΟΚ	8,58%	13,18%
Ανεξάρτητοι Έλληνες	6,90%	10,60%
ΚΚΕ	5,52%	8,48%
Χρυσή Αυγή	4,54%	6,97%
Δημοκρατική Αριστερά	3,98%	6,11%

Αυτή είναι η απάντηση της Κοινωνίας στην Απάτη του Καθεστώτος.
Αυτή είναι η Κρίση του Λαού.

Το νόημα της λαϊκής ετυμηγορίας αναδεικνύεται με τα εξής κύρια χαρακτηριστικά της κατά σειρά σημασίας.

1) Και πάλι θριαμβεύσαμε οι Δημιουργοί της Κοινωνίας. Η ΑΠΟΧΗ είναι ο αναμφισβήτητος νικητής των Εκλογών της 6^{ης} Μαΐου 2012. Σε Πανελλαδικό πεδίο έφτασε το 35%. Στην Α' Αθηνών ήταν 39,30%. Στην Αρκαδία 49,60%. Στη Χίο ήταν ένας στους δύο που ψήφισε. Στη Λέσβο η αποχή ανέβηκε στο 53,98%. Στη Λακωνία 54,83%. Στην Κεφαλονιά 55,61%. Στη Φλώρινα 59,07%. Αποχή τώρα στην παρούσα συγκυρία διακήρυσσε μονοσήμαντα απόλυτη απόρριψη του πολιτικού συστήματος στο σύνολό του.

2) Πολυκερατισμός της θετικής ψήφου που δόθηκε. Το μεγάλο ποσοστό αυτών που προσήλθαν να ψηφίσουν πήγε σε μικρούς σχηματισμούς που έμειναν εκτός του ορίου του 3% για είσοδο στη Βουλή. 19% των ψηφισάντων (12,5% του εκλογικού σώματος) επέλεξε σχηματισμό χωρίς κυβερνητική προοπτική, χωρίς καν δυνατότητα ενεργού ρόλου στην επίσημη

πολιτική σκηνή. Συνειδητότατη επιλογή! Και πάλι αυτή η επιλογή σημαίνει απόρριψη του υπάρχοντος πολιτικού συστήματος. Άρα 49% του εκλογικού σώματος (36,44% της αποχής και 12,56% των ψήφων που δόθηκαν σε κόμματα χωρίς προοπτική επίσημου θεσμικού πολιτικού ρόλου) αρνείται διαρρηδην την νομιμοποίηση του πολιτικού συστήματος στο σύνολό του.

3) Από την ψήφο που πήγε για κόμματα πολιτικού προσκηνίου (εντός Βουλής), ενισχύθηκαν παρατάξεις με ακραιφνέστατο αντικαθεστωτικό λόγο και στάση: ΣΥΡΙΖΑ, Ανεξάρτητοι Έλληνες και Χρυσή Αυγή. Παρόλο που η Κοινωνία γνωρίζει ότι δεν παρουσιάζουν ολοκληρωμένη σε βάθος πρόταση τελικής λύσης του ΝεοΕλληνικού Προβλήματος, ούτε καν ριζικής θεραπείας της παρούσας τερματικής φάσης της ΝεοΕλληνικής νόσου. Σε αντίθετη περίπτωση, αν η Κοινωνία πίστευε ότι υπάρχει συνεπέστερη, ταυτόχρονα ριζοσπαστική και ρεαλιστική, στρατηγική αντιμετώπισης της κρίσης σε κάποιο από τα υπάρχοντα κόμματα, τότε ο ΣΥΡΙΖΑ π.χ., ή οι Ανεξάρτητοι Έλληνες ή η Χρυσή Αυγή, θα έβγαινε άνετα πρώτο κόμμα.

4) Τα Κόμματα του Δοσιλογικού Διπολισμού (ΝΔ και ΠΑΣΟΚ) καταποντίστηκαν. Τιμωρήθηκε και το καιροσκοπικό «δεξιό» απόκομμα ΛΑΟΣ για τον ίδιο λόγο. Όπως προανέλυσα στο προηγούμενο κείμενό μου, δεν ηττήθηκε ο Δικομματισμός, αλλά ο επαίσχυντος, αντεθνικός, Ευρωπαϊστικός Μεταπολιτευτικός Δικομματισμός. Τα κόμματα αυτά είναι ζωντανοί νεκροί. Δεν ξέρουν ότι έχουν ευτυχώς πεθάνει. Είναι και γελοία με τις τερατώδεις παλινωδίες τους. Στην απόγνωση της νέκρας τους, οι εντολοδόχοι τους αλλάζουν στάση ανά μήνα, ανά ημέρα, ανά ώρες! Πανικός!

5) Το ΚΚΕ έμεινε στην εκλογική βάση του. Σε ανθρώπους κυρίως άλλης εποχής και ηλικίας και σε λιγότερους νέους ιδεολόγους

Ευρωπαϊστικής ουτοπίας. Η Κοινωνία γνωρίζει ότι de facto το ΚΚΕ λειτουργεί ως σταθεροποιητής του Καθεστώτος: προβάλλει ως εναλλακτική πρόταση μια ουτοπία – άρα καμία λύση. Είναι ακριβώς η καθαρότητα του που λειτουργεί ως μέρος του καθεστωτικού εκβιασμού: «δεν υπάρχει άλλη πραγματική λύση».

Με τα πέντε αυτά συστατικά στοιχεία η αποφασιστική Κρίση του Λαού σημαίνει ακριβώς αυτό που έχω διεξοδικά και πολλαπλά αναλύσει. Κοινωνία και Καθεστώς χωρίζονται από βάραθρο. Η Κοινωνία αποπτύει το Καθεστώς. Και οι Μεγάλοι Αριθμοί στην ανυπέρβλητη φρόνησή τους εξισορρόπησαν και εναρμόνισαν έτσι τα πέντε ουσιαστικά και θεμελιώδη χαρακτηριστικά της απόκρισής τους προς την Εκλογική Απάτη του Καθεστώτος, ώστε να δημιουργείται τυπικό πολιτικό αδιέξοδο. Παρά τον Εκλογικό Νόμο της θεσμοθετημένης Κλοπής, στέρησε ο Λαός από τα Δοσιλογικά Κόμματα του Δικομματισμού και τις τεχνητές παραφυάδες τους ακόμη και την τυπική δυνατότητα να σχηματίσουν νέα Κυβέρνηση Καταισχύνης και Εθνικής Προδοσίας.

Η Κοινωνία προκάλεσε μετεκλογικό αδιέξοδο στο θνήσκον πολιτικό σύστημα για να επιταχύνει την κατεδάφισή του ώστε να ελευθερωθεί το έδαφος προς δημιουργία νέου και υγιούς. Είχα προβλέψει για τις Εκλογές της Απάτης στα Σεμινάρια των συναντήσεών μας: ο Λαός και θα δώσει ικανή αποχή και θα προκαλέσει πολυμερισμό δυνάμεων και θα μαστιγώσει τους Δοσιλόγους. Και έτσι εγένετο.

Στο αδιέξοδο που ο Λαός επέβαλλε στο Καθεστώς όλοι θα κριθούν. Η γνησιότητα εκάστου προσώπου και σχηματισμού θα δοκιμαστεί σε πύρινο κλίβανο. Το τυπικό αδιέξοδο είναι ο καταλύτης της Μεγάλης Μεταβολής, της Τροπής για τον ΝεοΕλληνισμό.

Το Μήνυμα της Κοινωνίας είναι ξεκάθαρο και εκκωφαντικό. Αλίμονο σε όποιον και τώρα κάνει πως δεν καταλαβαίνει.

Στον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα πέφτει αυτήν την στιγμή εξ αντικειμένου το κύριο βάρος των μεταβατικών εξελίξεων προς την Νέα Εποχή. Και τα πρώτα μετεκλογικά δείγματα γραφής από αυτήν την μεριά είναι θετικά. Η αγωνιώδης προσπάθεια των Δοσιλογικών (πάλαι ποτέ «Μεγάλων») Κομμάτων να εμπλέξουν την Ριζοσπαστική Αριστερά στην προδοσία τους αποτυγχάνει παρά την εμετική προπαγάνδα των «Μεγάλων» ψευτο-εθνικών ΜΜΕ.

Η πρόκληση του Τσίπρα προς τους αρχηγούς των άμεσα συνυπεύθυνων για την καταστροφή της χώρας κομμάτων να αποκηρύξουν επίσημα τις επονείδιστες υπογραφές τους που παραδίδουν την ανεξαρτησία της χώρας στους Ευρωπαίους ξένους είναι η δέουσα απάντηση στην λυσσώδη ρητορική τους. Η μετάνοια που προφασίζονται οι ένοχοι αρχηγοί πρέπει να είναι έμπρακτη, και τουλάχιστον ισοδύναμη προς το έγκλημα. Την υπογραφή τους ζήτησαν και επέτυχαν οι ξένοι, ως δήλωση υποτέλειας. Τον εξευτελισμό εκείνο οι πολιτικοί Νάνοι του Δικομματισμού τον υπέστησαν χωρίς διαμαρτυρία. Αντιθέτως, η υπογραφή που τους ζητάει ο αρχηγός του Ελληνικού Κόμματος το οποίο είναι ο καθαρός νικητής στη δυναμική του εκλογικού αποτελέσματος, είναι διόρθωση προτέρου κακού, υπηρετεί το συμφέρον της χώρας και αποτελεί ελάχιστη (μικρή σταλήθεια!) εγγύηση σοβαρής δέσμευσης για την αλλαγή πορείας. Γιατί βογγάει και εκρήγνυται τώρα ο αρχηγός της ΝΔ; Γιατί είναι ξενόδουλος; Και ο άλλος γιατί ναρκισσεύεται; Επειδή είναι αναξιόπιστος έξω;

Ακόμη σπουδαιότερο σημάδι απαρέγκλιτης ορθοκρισίας του αρχηγού του ΣΥΡΙΖΑ είναι η επιστολή που θα αποστείλει σήμερα

Τετάρτη 9 Μαΐου προς θεσμικούς της ΕΕ, της Ευρωζώνης και της ΕΚΤ, με την οποία θα καθιστά γνωστό σε αυτούς ότι μετά τα αποτελέσματα των Εκλογών οι υπογραφές των συνεταίρων στην προδοσία αρχηγών των κομμάτων του μεταπολιτευτικού Δικομματισμού δεν ισχύουν και δεν δεσμεύουν την Ελλάδα. Εξαιρετική κίνηση!

Αλλά μία προειδοποίηση. Σε περιόδους μεγάλων μεταβολών, υπάρχει το παλαιό, υπάρχει το νέο, και υπάρχει ο καταλύτης των δημιουργικών εξελίξεων. Φαίνεται ότι ο Τσίπρας δεν θέλει να είναι ο ΣΥΡΙΖΑ στοιχείο απλώς του καταρρέοντος παλαιού. Θέλει όμως να είναι απλώς ο καταλύτης; Μεγάλος ρόλος, αλλά του φάνει; Αν προσβλέπει να είναι και παράγων του καινούριου κόσμου στην χώρα, πρέπει να ξεπεράσει τις μεταπολιτευτικές, μεταπολεμικές και ευρωπαϊκές διαιρέσεις σε Δεξιά και Αριστερά. Είναι κίβδηλες και τεχνητές σαν όλα τα Ευρωπαϊκά πράγματα. Ουσιώδης είναι η κλασσική ιδέα της Δημοκρατικής Παράταξης απέναντι στην Ολιγαρχική. Η ανασύσταση μιας μεγάλης Ελληνικής Δημοκρατικής Παράταξης, με τα χαρακτηριστικά και την ιδεολογία που αυτή κατά την ουσία της έχει, θα δημιουργήσει ένα ισχυρό πλειοψηφικό ρεύμα για την αναγέννηση της χώρας επί πραγματιστικής βάσης. Θα είναι η αληθινή Επανάσταση. Γιατί στην ιδεολογία της εναρμονίζονται αβίαστα και φυσικά ο ατομισμός της αυτοπραγμάτωσης με την κοινωνική συνοχή και συνέργεια, και με την προστασία των αδυνάτων. Και έτσι υπερβαίνονται τα Ευρωπαϊκά αδιέξοδα των λάθος αντιθέσεων.

Χρειάζεται μεγάλη προσοχή σε αυτό το εστιακό σημείο. Γιατί όλα θα κριθούν εδώ. Ήδη το Καθεστώς προετοιμάζει για μια ακόμη φορά τον λάθος Διχασμό για να προσπαθήσει να σωθεί. Αν και οι εξωτερικές ιστορικές συνθήκες είναι επι τέλους δυσοίωνες γιαυτό! Θα είναι κρίμα,

θα είναι έγκλημα, θα είναι φρενοβλάβεια να του δοθεί χώρος στην απόγνωσή του. Ο νοών νοείτω.

Οι Ηγεσίες των δύο Δοσιλογικών Κομμάτων δεν δείχνουν να καταλαβαίνουν το νόημα των Εκλογών. Το οποίο μαθηματικά αποδεικνύει ότι είναι προδοτικές. Γι' αυτούς το Ευρώ είναι ο Θεός τους και η Ευρωζώνη η Αγία Οικογένεια. Τα συμφέροντα του Ευρωπαϊσμού είναι η πρώτη και αδιαπραγμάτευτη προτεραιότητά τους. Όλα τα άλλα παίζονται. Η ανεξαρτησία της χώρας, η αξιοπρέπεια των πολιτών της, η εξαθλίωση του λαού, ο στραγγαλισμός όλων των κοινωνικών ομάδων, κυριολεκτικά όλα είναι υπό διαπραγμάτευση. Εκτός από την Ευρωπαϊστική προοπτική.

Τι είδους διαπραγμάτευση έκαναν και λένε ότι θέλουν να ξανακάνουν, όταν τα άλλα μέρη γνωρίζουν ότι θα τα δεχθείς όλα προκειμένου να μείνεις προς το παρόν στην Ευρωζώνη, αφού δηλώνεις και το εννοείς ότι αυτή είναι η απόλυτη προτεραιότητά σου; Είναι τόσο επαίσχυντοι που το ομολογούν ωμά: το υπέρτατο χρέος γι' αυτούς είναι, τονίζουν, η παραμονή της χώρας στην Ευρωζώνη. Επιμένουν να υποστηρίζουν δηλαδή την πολιτική που ακολούθησαν μέχρι τώρα, της καταστροφής της Κοινωνίας υπέρ της παραμονής της Ελλάδας στο Ευρώ. Αντί παντός τιμήματος. Και το έχουν αποδείξει. Στο μόνο που διαφωνούν είναι αν μπορούν να επιτύχουν λιγότερο ή περισσότερο επαχθείς όρους από τους εξωτερικούς Εταίρους τους στην βαθύτατα αντιδραστική εταιρεία που είναι η Ευρωπαϊστική Ευρώπη. Να προκαλέσουν λιγότερο ή περισσότερο όλεθρο. Και κοκορεύονται οι άθλιοι αν εξασφαλίζουν μερικές εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ για δημαγωγικούς ή πελατειακούς σκοπούς, ενώ συντρίβεται ο κοινωνικός ιστός, έχουν καταρρεύσει οι παραγωγικές δομές, πνίγονται όλες οι κοινωνικές ομάδες, και έχει υποδουλωθεί η χώρα.

Είναι τόση η λαγνεία του Ευρωπαϊσμού που τους κατέχει, είναι τόσο πωρωμένοι με την δουλεία τους στους Ευρωπαϊστές Κυρίους, που δεν το κρύβουν πιά, μέσα στον πανικό τους βέβαια. «Θέλει η πόρνη να κρυφτεί μα η χαρά δεν την αφήνει!» Οι Δημιουργοί τους έχουμε ξεμπροστιάσει.

Έτσι ο Υπουργός Εξωτερικών της χώρας κατά την μεγάλη εποχή της κατάργησης του Κομμουνισμού, ο οποίος υπόταξε τα συμφέροντα της Ελλάδας στις βουλές των Ευρωπαιστών και Γερμανών κυρίων του τότε, που έδρασε στην μοναδική για την χώρα και την περιοχή της ιστορική ευκαιρία τότε όχι ως Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας αλλά ως Επιτετραμένος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Γερμανός Gauleiter, ο ίδιος τώρα ως συνεταίρος της επάρατης Συγκυβέρνησης της ΚεντρικοΤραπεζικής Ρόμπας και αρχηγός του ενός από τα δύο Δοσιλογικά Κόμματα, συμπεριφέρεται με τον ίδιο τρόπο, μόνο ξεφωνημένα τώρα. Και ξεφωνημένα γιατί κινδυνεύει! Απειλεί με νέο Διχασμό και προβάλλει το σκιάχτρο μιας Ευρωπαϊστικής Κεντροδεξιάς Παράταξης ενάντια στην προφανή ετυμηγορία του Κυρίαρχου Λαού. Δεν ξέρει τι λέει hάνθρωπος! Εννοεί ότι η Δεξιά είναι εγγενώς και ουσιωδώς πάντα Δοσιλογική;

Και αυτός μόν προδίδεται εξ ολιγονοίας. Ο έτερος δε Καππαδόκης της Δικομματικής Υποτέλειας εκφέρει κουτοπόνηρα μακρόσυρτο τον α-ηδή τενεκεδένιο ηχόλογο των παρωχημένων παχέων για το Καθεστώς χρόνων της Μεταπολιτευτικής Φούσκας, με μία αναλλοίωτο σταθερά εν μέσω καταγιμιστικών Πρωτικών μεταμορφώσεων: υπεράνω όλων η παραμονή της χώρας στην Ευρωζώνη. Και μόνο αυτό αποτελεί καθαρή ομολογία και αυτοκαταδίκη χωρίς δίκη Εσχάτης Προδοσίας. Υπεράνω όλων είναι το συμφέρον, η σωτηρία και η ανεξαρτησία της Ελλάδας. Μπορεί ο μωρός να υποστηρίζει ότι κατ' αυτόν το συμφέρον της χώρας απαιτεί

την παραμονή της στην Ευρωζώνη σε μια δεδομένη στιγμή, αλλά δεν μπορεί να λέει φωναχτά ότι αυτή η παραμονή είναι μόνιμο υπέρτατο πολιτικό αξίωμα της παραταξής του. Γιατί αυτό εξ ορισμού είναι Δοσιλογισμός. Το πρώτο είναι συζητήσιμο κατ' αρχήν, το δεύτερο είναι ασυζήτητα προδοσία.

Τα Δοσιλογικά Κόμματα είναι αμετανόητα και μετά τον κόλαφο των Εκλογών της 6^{ης} Μαΐου. Επεχείρησαν μια γιγαντιαία απάτη κατά του Ελληνικού Λαού, και τους γύρισε μπούμερανγκ. Και ακόμη επιμένουν. Γιατί δεν έχουν κύριο τον Κυρίαρχο Λαό αλλά τους Ευρωπαϊστές Κυρίους τους, στους οποίους έχουν πουληθεί ψυχή τε και σώματι. Οδεύουν την οδό των προδοτών. Οι Ερινύες του Ελληνισμού τους προάγουν, με βουκέντρα οιστροδίνητους. Το πικρό ποτήρι της προδοσίας τους περιμένει. Θα το πιουν μέχρι τον πάτο του.

Αυτά γι' αυτούς. Και για εμάς, τους Δημιουργούς; Ήδη κυβερνάμε τη χώρα. Γιατί αυτά που λέμε γίνονται. Και γίνονται γιατί λέμε τον Λόγο του Οντος. Έτσι χωρίς αλαζονεία επαναλαμβάνουμε:

«Μόνος Βασιλεύς ο Σοφός».

Απεδείχθη άπαξ έτι με τις Εκλογές!

Οι συναντήσεις των Σεμιναρίων γίνονται στην Αίθουσα
Διαλέξεων του Μεγάρου Λόγου και Τέχνης, Πλατεία Γεωργίου
Α΄, 2^{ος} όροφος.

Μετά την ομιλία ακολουθεί διεξοδική, ανοικτή συζήτηση.

Η εισοδος είναι ελεύθερη.
